N^er 130

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 29 Października v. s. 1826 roku.

Wiadomości Krajowe.

St. Petersburg d. 19 października.

(Journal de St. Petersbourg).

Po wszystkich miastach w kraju, nie wyłączając tych nawet, gdzie ludność jest mniey liczna, wiadomość o koronacyi Nayjaśnieyszych Cesarstwa Ichmość, była święconą z uniesieniem, pochodzącém z serca: wszędzie, wszystkich klass mieszkańcy ubiegali się z gorliwością i usilnością w okazywaniu uczuć, któremi byli przejęci. Obręb naszey gazety nie dozwala umieścić szczegółow wszystkich uroczystości, z tey pobudki obchodzonych. Przestaniemy tylko na wspomnieniu okoliczności, naybardziey uderzających, a mianowicie o miłosiernych uczynkach, z powodu wielkiego święta, które napełniło radością wszystkich wiernych poddanych Jego Cesarskiey Mości.

Zgromadzenie obywateli stolicy *Moskwy*, pragnąc okazać uczucia miłości i poświęcenia się, którémi wszyscy jego członkowie są przeniknieni, dla naszego Nayjaśnieyszego Monarchy, postanowiło z okoliczności Koronacyi Nayjaśnieyszych Cesarstwa Ichmość, umorzyć długi należne kassie zgromadzenia od naysędziwszych i nayuboższych obywateli, do 100 tysięcy rubli. W miastach *Pskowie*, *Archangelu*, *Astrachaniu*, *Nowo-Czerkasku*, *Kałudze*, bardzo świetne były uroczystości: w *Pskowie* trwały one przez dni 6 ciągle, a ukończyły się balem, wydanym dnia dziewiątego; w *Kałudze* były dla ludu wesołości, na których mieli uczęstnictwo ubodzy i więźniowie, dzięki dobroczynności zgromadzenia kupieckiego i radcy handlowego *Prianisznikowa*; tak pierwsze bowiem, jako i drugi wydawali naprzemian własnym kosztem uczty, po więzieniach, szpitalach i zakładach dobroczynnych. Prócz tego jeszcze, ostatni wyposażył cztery pary sierót, które brały szlub z tey uroczystey okoliczności: wydawał ucztę dla podoficerow i żołnierzy znaydujących się w mieście, w liczbie 1,500 ludzi, i darował podupadłym dłużnikom rozmaite długi, czyniące 5,307 r. 60 k. — W *Noworżewie*, *Krapiwnie* i *Demjańsku* ubodzy także byli przedmiotem dobroczynności szlachty, kupców i urzędników cywilnych. Miasto *Petrozawodsk*, w gubernii Ołoneckiey, było szczególniey świadkiem tkliwego uczynku dobroczynności: wdowy pobierające ze wspaniałości Cesarskiey pensye lub zasiłki jednorazowe połączyły się i wydały z tey okoliczności obiad dla stu przeszło ubogich, same im do stołu służyły, a po uczcie rozdzieliły pomiędzy niemi jałmużnę pieniężną i odzież zimową.

Zgromadzenie kupieckie w *Kazaniu* okazało swoje radośne uniesienia i gorliwość dla Boskiego Pomazańca, ofiarowaniem na przedmioty dobroczynne 5,000 r., darowaniem niedoimki należącey za naymowanie kram w domu gościnnym zgromadzenia, od niebędących wstanie opłacić, przeszło 7,000 r., a niektórzy ze starszych w tém zgromadzeniu Rossyan i Tatarów, darowali rozmaitym osobom, długow do 500,000 rubli wedle dokumentow złożonych JW. Cywilnemu Gubernatorowi. (*G. S. P.*).

Królewstwo Polskie.

Warszawa d. 30 października.

(z Monitora Warszawskiego.)

Dnia 25 b. m. zszedł z tego świata, w 56 roku życia, ś. p. Michał Hrabia *Zabiełło*, były półkownik w. p.

Wzory estetyczne poezyi polskiey, w pięknościach pierwszych mistrzów naszych, z przytoczeniem teoryi, wystawione przez J. F. *Królikowskiego*, dzieło wyszłe z druku w Poznaniu, znayduje się do nabycia za zł. 3 w księgarni *Zawadzkiego i Węckiego*.

W piątek, w teatrze narodowym 16te wystawienie opery *Wolny Strzelec*, dane na pomnożenie funduszu wysłużonych aktorów, przyniosło czystego dochodu zł. 3,200.

Dziś daną będzie nowo ułożona zabawa z tańcami, w którey JPP. *Morice* i *Grekowski* pierwszy raz występują po powrócie z Paryża; w następney zabawie z tańcami, również po swey podróży pierwszy raz, wystąpi JPanna Antonina *Palczewska*.

Bardzo ciekawe dzieło w niemieckim języku pod tytułem „Geschichte der pohlnischen Sprache und Literatur von Paul Schaffarik," nadeszło do księgarni A. *Brzeziny* i kosztuje zł. 15.

Anglia.

Londyn dnia 12 października.

(z Monitora Warszawskiego).

Teraz już wiadomo, na kogo spadnie wielki majątek po P. Franguhar pozostały, a osobliwie piękne dobra Fonthill. Dostaną się one w spadku kobiecie, początek z Francyi wiodącey, nazwiskiem Mistris Trezevant, którey przodkowie protestanci, schronili się do Karoliny południowey, po odwołaniu wyroku nanteskiego. Tamto, w mieście Charlestown, mieszka ta kobieta, matka ośmiorga dzieci. Jest ona córką brata P. Farguhar.

Burza okropne szkody zrządziła na wybrzeżach Ameryki północney: poniesiono straty ogromne, na nieszczęście nie samych towarów.

Sławna *Mary Junes*, przezwana *Pool Waterloo*, powszechnie znana w Londynie, stawiła się w tych dniach przed sądem policyynym, w Marlborough-Street, gdzie się usprawiedliwiała z czynionych sobie o tułactwo i żebraninę zarzutów. Podług zeznania świadków, znaleziono ją poprzedniego wieczora, na rogu ulicy Oxfortskiey, zupełnie pjaną. Opowiadała głośno wypadki swojego życia od chwili przybycia do Hiszpanii i zostawania pod rozkazami Xiążęcia Wellingtona, aż do upadku Bonapartego pod Waterloo. Przez cały ten przeciąg czasu służyła za dobosza w 26 półku piechoty. W wielu zdarzeniach zaszczytnie się okazała. Pod Waterloo ocaliła życie pewnemu wyższego stopnia oficerowi, który odtąd daje jey pensyą po szylingu (2 zł. pol.) na dzień. Otrzymała poźniey od Xięcia Yorck pensyą 9 pensów na dzień. Skończywszy opowiadanie życia, żądała od zgromadzonych jałmużny. Przytomny temu wszystkiemu konstabl, naprożno ją nakłaniając do spokoyności, przymuszony był ją aresztować. Już to ósmy raz, jak z powodu pjaństwa stawiona jest przed urzędem policyynym. Oświad-

szyła na swą obronę, iż mieszka w Bromley, iż do stolicy przybyła w celu odwiedzenia córki, iż spotkawszy się z dawnymi towarzyszami broni z 26 półku, uraczyła się razem z nimi. Żądano od niey okazania medalu, lecz powiadała, iż zostawiła go w domu: po dokładném przesłuchaniu puszczono ją.

— *Dnia 17 października.* —

(z Gazety Warszawskiey.)

Do wydziału spraw zagranicznych przychodzą ciągle listy od Pana *Canning* z *Paryża*, i nie dawno Xiążę *Wellington* pracował w rzeczonym wydziale.

Droga podziemna pod *Tamizą* kosztować ma 200,000 lub 300,000 f. sz. (8 lub 12 milionow zł. pol.). Most kamienny w tém mieyscu, gdzie się droga robi, kosztowałby przeszło milion f. sz. (40 milionow zł. pol.). Nadto, częsta żegluga statków poniżey tak zwanego mostu londyńskiego, nie dozwala postawić tam mostu kamiennego, ani nawet na łyżwach, a potrzeba związku między obu brzegami rzeki dawała się czuć coraz bardziey.

Młody Xiążę *Montebello*, naystarszy syn marszałka *Lannes*, znaydował się dnia 8 b. m. na zgromadzeniu, odprawionem w *Dublinie*, dla obmyślenia środkow nadania swobód katolikom Irlandzkim. Na uczcie spełniono kielichy za zdrowie jego, a młody Xiążę dziękując oświadczył życzenie, aby zamysł katolików pomyślny skutek uwieńczył.

Królestwo Wielkiey Brytanii, nie licząc zamorskich osad, ma 22 milionow ludności, oprócz woyska lądowego i morskiego, tudzież maytków na okrętach kupieckich. Liczbę rodzin rachują 4 miliony 253,416, między któremi jest 1,198,186 rolników, 1,677,886 rękodzielników i ludzi, trudniących się handlem, a 1,377,344 nie produkujących. Okrętow kupieckich jest 22,000 i 200 statków parowych. Czynna potęga morska składa się ze 580 okrętow rozmaitey wielkości i 134 brygów wojennych, na których jest przeszło 30,000 maytków. Roczna prowizya od długu narodowego wynosi 55 milionow f. sz. (1,400 milionow zł. pol.), a opłata na ubogich 800,000 f. sz. (32 mil. zł. pol.). Dochodow krajowych jest przeszło 60 milionow f. sz. (2,400 milionow zł. pol.). W roku 1825 wywóz towarow przewyższał przywóz o 15 milionow f. sz. (600 milionow zł. pol.). W roku 1824 posłano za granicę towarów bawełnianych blisko za 1,000 milionow frankow, co się jednak potém zmnieyszyło.

— *Dnia 15 października.* —

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Gdy z jedney strony właściciele ziemianie w Anglii są zatrwożeni, aby nie zarzucono targow angielskich zbożem z morza baltyckiego, tym czasem w krajach nad brzegami tego morza położonych, roztrząsają pytanie: czy nienależałoby zabronić wywozu zboża. Piszą nam z Hamburga pod d. 6 t. m. że skutek niepomyślnych zbiorow daje się uczuwać codziennie bardziey; wszyscy w mieście tém, są tego zdania, że Prussy zabronią wywozić zboża i że w innym kraju podobny ma bydź wydany zakaz.

P. Barnes, wielkorządca wyspy Caylan, zmienił używany dotychczas rodzay kary śmierci na tey wyspie na kobiéty. Nie będzie wolno ich topić, ale będą wieszane. Zmiana ta sprawiła między tamteyszemi mieszkańcami tyle nieukontentowania, iż wątpiono: czyby ona do skutku przywiedzioną bydź mogła.

Wiadomość o zamordowaniu P. Laing była zawczesna.

W tych dniach oddano na pocztę londyńską list, w którym znaydowało się szkło piorunujące. Przy stęplowaniu szkło pękło, skaleczyło sekretarza i kilka innych osób.

W jednym z kościołow parafialnych hrabstwa Cumberland znayduje się następujący napis nagrobkowy: „Tu spoczywają zwłoki Tomasza Bond i jego małżonki Maryi. Była ona umiarkowaną, wstrzemięźliwą i miłosierną, ale była razem złośliwą, kłótliwą i dumną. Była przywiązaną żoną i czułą matką, ale mąż i dzieci, spoglądały na nią zawsze ze smutną twarzą. Przyymowała odwiedziny z uymującym uśmiechem i była dla gości względną; ale była prędką w domu. Za domem była w dobrym humorze, w domu zawsze się krzywiła. Otwarcie nienawidziała pochlebstwa i nie zważała na pochwały, ale celowała w utrzymywaniu zdań dziwacznych i w wynaydywaniu błędów u innych. Była wyborną gospodynią i oszczędnie udzielała w domu każdego należytość, ale sobie wzrok psuła zbytkowem oświecaniem pokoju. Często uszczęśliwiała męża swemi przymiotami, ale jeszcze częściey martwiła go swemi uchybieniami. Mąż jey uskarżał się, że w przeciągu 30letniego pożycia, pomimo wszelkich jey cnot, zaledwie dwa lata szczęścia małżeńskiego używał. Wiljam Bond, brat zmarłego jey męża, położył ten napis i wzniosł jey grobowiec, dla przestrogi wszystkich żon w tey parafii, aby potomność nie czytała po nich podobnego wspomnienia.

Londyn dnia 18 października.

(z Gazety Pruskiey Stanu.)

Gazeta *Times* zawiera, co następuje: Krainy *Massachuset* i *Maine* usiłowały zagarnąć w posiadłość tę część prowincyi angielskiey Nowego-Brunświku, która się rozciąga pomiędzy rzekami *Senobsooff* i *St. Lorenzo*. Jakoż w granicach kraju, należącego do Króla angielskiego, wywierały one feudalną władzę, trwoniły grunta angielskie, rozprzedawały lub konfiskowały lasy królewskie, a mieszkańców do milicyi zaciągały. Kray, do którego roszczą niby prawa, wedle szyderskiey wieści, wszczętey z okoliczności ostatniego przymierza, obeymuje 10,000 mil kwadratowych wyborney ziemi, należący do poddanych angielskich. Posiada on rzekę *St. Lorenzo* i służy za pośrednictwo pomiędzy Kanadą a Nową Szkocyą; przez 8 zaś miesięcy w roku, można tylko przezeń mieć związki z Kanadą.

— Listy otrzymane tu z Mexyku pod datą 20 sierpnia, nic ważnieyszego w sobie nie zawierają, prócz potwierdzenia wiadomości, iż pełnomocnicy na kongressie w *Panama*, po zawarciu wiecznego związku przyjaźni, mieysce to opuścili i udali się do Mexyku, dla rozpoczęcia tam prac swoich. Z urzędowych zaś pism pełnomocników mexykańskich okazuje się, iż, oprócz pomienionego związku, zawartą jeszcze została tajemna konwencya, którey cel dotąd nie jest wiadomy.

— Prezydent haytański, *Boyer*, wydał proklamacyą, dozwalającą odtąd statkom haytańskim, do obcych krajów żeglować, co dotychczas, póki jeszcze *Hayti* przez Francyą nie była uznaną, bronném było, dla uchronienia okrętów od wszelkich nieprzyjemności, spotkać ich mogących.

— Gazeta Worcesterska donosi, iż odbyt rękawiczek z fabryk angielskich nie dawno stał się znacznym, i zaczęto uważać, iż owo, tak zatrważające spółubieganie się Francyi, bardzo łatwo wytrzymać się może. Nawet po fabrykach iglanych większa rozpoczęta się czynność, a w *Nottingham* nie dostaje robotników.

— Dawne podanie, jakoby hrabstwo *Linerte* niedawnemi jeszcze czasy morzem pokryte było, potwierdza się wielą dowodami. Za jeden z tych, uważają niektórzy, odkrytą przed 8 dniami, kotwicę pod czas kopania studni, w pokładzie kredy, na 15 stóp pod powierzchnią ziemi. Mieysce to, odległe jest na mil 5 od nayblizszey morskiey zatoki.

— *Dnia 21.* —

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

— Hrabia *Harrowby* powrócił tu ze swoją małżonką z *Genewy*. Nie czekając na wylądowanie swojego powozu w *Dover*, udał się natychmiast do Hrabiego *Liverpool*.

— Neapolitański minister miał wczora interessa w kancelaryi stanu spraw zewnętrznych, gdzie także w zeszłym tygodniu poseł hiszpański prawie codziennie pracował.

— Wczora wysłano depesze do P. *Canning*, którego tu w przyszłym spodziewają się tygodniu.

— Zawczora rada gminna postanowiła podać prośbę, względem zniesienia prawa zbożowego.

— Pułkownik *Stephenson* wyjechał d. 21 września z bardzo ważnemi depeszami, z Malty do Egiptu.

— W miastach menniczych mexykańskich, co miesiąc teraz mają wybijać po milionie piastrów.

— D. 18 b. m. ostatni raz ciągniono loteryą.

— Poseł hiszpański w ciągu tego tygodnia prawie codziennie pracował w kancelaryi stanu stosunków zewnętrznych.

F r a n c y a.

Paryż d. 17 października.

(z Gazety Warszawskiey.)

Odebrano tu onegday listy z *Bagota* pod dniem 19 lipca, i z *Kartageny* pod d. 15 sierpnia. Treść ich następująca: W *Bagota* panowała zupełna spokoyność, i co chwila spodziewano się przybycia *Boliwara*. Po trzęsieniu ziemi w miesiącu czerwcu, dało się uczuć w *Bagota* kilka małych wstrząśnień. — Listy z *Kartageny* donoszą, iż d. 2 sierpnia *Boliwar* przybył do *Bagota* i nazajutrz udał się w dalszą drogę do *Carracas*. Kongres w *Panama* przez krótki ciąg obrad swoich zajął się ważnemi przedmiotami i (jak słychać) zawarto już celnieysze umowy, kiedy Posłowie, obawiając się skutków tamecznego klimatu, uznali potrzebę przeniesienia dalszych czynności do *Mexyku*.

Sposób *Lesueura*, niszczenia powierzchniey skóry plastrem z much hiszpańskich i wpuszczania w ciało lekarstw przez nacieranie, coraz większe robi w *Paryżu* wrażenie. Wyznaczono kommissyą, która ma w tey mierze zdać sprawę. — Zdaje się, iż przeciw kwasowi pruskiemu wynaleziono skuteczną pomoc. Dano tego kwasu koniowi w *Paryżu* siedm kropli; koń zdawał się już zdychać, gdy za wpuszczeniem mu w gardło drachmy węglanu amoniaku, przywrócono w oka mgnieniu życie.

Pod *Montpellier* odkryto wielki skład kości. I tak n. p. kości lwów i tygrysów, jakich nasz świat już niema, hyen i rysiów, wilków, lisów, niedźwiedzi; leżą tam z kośćmi koni, wielbłądów, jeleni, sarn, łosiów, owiec, wołów, królików, w takiey ilości i tak między sobą zmieszane, iż rzadko dwie kości z jednego zwierzęcia obok siebie znaleść można. Co to za potop zalał takie mnóstwo zwierząt i w tém mieyscu tak spokoynie po śmierci jedne z drugiemi połączył!

Dnia 20 października.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Między papierami Talmy znaleziono następujący rys jego życia: Franciszek Józef Talma, urodził się w Paryżu, r. 1760. Oyciec jego (dentysta) osiadł był w Londynie, syna zaś zostawił w Paryżu na pensyi. Miał lat 10, gdy przełożony pensyi grać kazał uczniom własnego układu sztukę, pod tytułem Tamerlan. Młody Talma, opowiadając przy końcu śmierć bohatéra, tak był przeniknionу swoją rolą, iż deklamując w niektórych mieyscach od szlochania mówić nie mógł, i z teatru wyyść musiał. Wkrótce potém wyjechał Talma do swego oyca; z kilku przyjaciołmi wystawiał w Londynie francuzkie reprezentacye, miewał wielu widzów, i zwrócił na siebie uwagę do tego stopnia, iż Lord Harcourt i inni panowie oyca wzywali, aby syna do teatru przeznaczył. Oyciec nie był temu przeciwny. Tym czasem młody Talma wrócić musiał do Paryża dla stosunków familiynych. Tu wkrótce poświęcił się cały teatrowi. Wystąpił naypierwéy w roli Seida (w Mahomecie Woltera) dnia 27 listopada 1787 i podobał się powszechnie. Od tego czasu starał się o obcowanie z uczonymi, malarzami, rzeźbiarzami i sposobił się prawie powtórnie na prawdziwego artystę. Poznawał pomniki sztuki, zatapiał się w rękopismach, i zastawszy ubiory teatralne w stanie barbarzyńskim, zrobił w nich zupełną reformę. Inném jego usiłowaniem było nabycie głosu, odpowiedniego naturze bohatérów, których wystawiał. Dostąpił téy sztuki, dopiero po 30letniém natężeniu i to może przyśpieszyło zgon jego. Wkrótce doszedł Talma do rzędu pierwszych aktorów francuzkich w rolach tragicznych bohatérów. Obdarzony szczęśliwą postawą, piękną i szlachetną twarzą, okiem pełnem ognia i wyrazu, umysłem mogącym się zwać jenialnym, dokazał tego po długoletniem usiłowaniu, że się niemal przeistoczył w historycznych ludzi, których na scenie okazywał. Nie, Talma nie naśladował swoich bohatérów, sam był Orestem, Joadem, Brutusem, Neronem, Manliuszem, Nikomedesem, Augustem, Hamletem, Władysławem, Wandomem, Edypem, Syllą i Karolem VI. W dziele swojém o Niemczech nazywa go Pani Stael wzorem śmiałości i miary, naturalności i godności. Jego postawa przypomina piękne starożytności pomniki, jego wzrok był wzorem dla malarzy, jego głos unosił z sobą serca; tonem i mimiką utwarzał niejako powtórnie poezyą. — Talma żył ciągle z naysławnieyszymi ludźmi. Mirabeau był jego przyjacielem; w pierwszych latach rewolucyi, sprzedał dom swóy Napoleonowi; w tymto domu przygotował Bonaparte wypadki, jakie d. 18 Brumaire nastąpiły. Teraz mieszka w nim Jenerał Bertrand. Talma bywał u Napoleona w S. Cloud. Pisał z gustem i wytwornie, w obcowaniu był łagodny i przyjemny. Roku 1819 zapadł na chorobę nerwową, ale i w niey korzystał z czasu. W ciągłém będąc wzruszeniu, uczuwał, że role jego, były dla niego niejako zamocne. Musiał raczey wstrzymywać, niż obudzać gwałtowność swoich uczuć. Ile razy jaką czułą wystawiał scenę, tyle razy sam płakać musiał. Przed ostatnią jego chorobą była właśnie epoka, w którey jego zdolności zupełnie się rozwinęły. Tę uwagę uczynił jeden z naysławnieyszych lekarzy paryzkich. i nikt nad samego Talmę, nie uczuł lepiey jey trafności. Znaleziono po otwarciu jego ciała grubą kiszkę zrośniętą. Zwłoki jego nabalsamowano. Teatr komedyi francuzkiey zamknięty będzie, dopóki go niepochowają. Zbierają już składki na wystawienie mu pomnika.

Pogrzeb tego sławnego aktora odbył się dnia 21 rano o godzinie 9, w porządku następującym: Naprzód postępował karawan otoczony członkami familii, przyjaciołmi zmarłego, i aktorami komedyi francuzkiéy; daléy postępowali uczeni, którzy mieli mówić nad grobem, i Kommissarz Królewski wzmiankowanego wyżey teatru, exekutor testamentu, notaryusze, lekarze i chirurgowie, artyści znakomitsi z teatrów królewskich, przyjaciele szczególni i artyści teatrów drugiego rzędu, artyści, malarze, snycerze, kompozytorowie i t. d. W końcu osoby przez bilety zaproszone, i osoby w powozach, którym wiek nie pozwalał, pieszo towarzyszyć pogrzebowi.

Paryż dnia 18 października.

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

Oboz ćwiczeń woyskowych pod *Lunewillem* nie prędzey, jak 1 listopada, zostanie zwinięty.

Monitor zawiera długi artykuł względem mądrych starań, okazanych przez Rząd, w uznaniu Cesarstwa Brezyliyskiego i przyjęciu bander mexykańskiey i kolumbiyskiey do handlu francuzkiego.

P. *Fr. Adam* przybył tu z Anglii.

Wczora Xiąże *Bordeaux* udał się w towarzystwie swojego guwernera Xięcia *Riviere* do *Bagatelle.*

P. *Husson*, lekarz tuteyszego szpitala *Hotel-Dieu*, udał się do *Gröningen*, celem robienia postrzeżeń na mieyscu, nad panującą tam chorobą epidemiczną.

Były członek konwencyi, *Mekule*, umarł w *Genewie.*

— Dnia 21 —

(z Gazety Pruskiey Stanu.)

Przez rozkaz królewski, pięciofrankowa moneta, od d. 1 stycznia r. n. pod nowym stęplem

15(

ma być bitą. Stępel zaś i macice dotąd służące, będą zniszczone. — Dwa inne rozkazy Królewskie zawierają ostateczne przyjęcie trzech zgromadzeń żeńskich zakonu Urszulinek.

Hiszpanija.

Madryt d. 5 października.
(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Zdaje się, iż jeszcze nie przywiedziono do skutku dawnieyszych rozkazow P. Zambrano, tyczących się zwrotu broni i koni portugalskim kommissarzom. To pewna, że rada ministrów, niezgadza się w tey mierze z radą stanu; ministrowie zezwolili na zwrót koni i broni, a większość głosów w radzie stanu, przeciwnego była zdania z tego powodu, iż jakiebądź wydanie rzeczy zbiegłych, byłoby milczącem uznaniem nowego rządu Portugalskiego. Zapomniała rada stanu, że formalne odmówienie żądanego zwrótu, jest prawie to samo, co wydanie woyny. Spór ten sam Król rostrzygnie.

W zastosowaniu amnestyi, udzieloney portugalczykom przez Cesarza Don Pedro, zachodziły niejakie trudności. Z tego powodu postanowiła Rejentka, iż amnestya rozciągać się ma do wszystkich, którzy jeszcze nie są osądzeni.

Zbiegowie portugalscy w Hiszpanii znaydują się w wielkiey nędzy; odebrano im broń dostają tylko chleb i są pod dozorem; zachodzi bowiem obawa, aby się do Portugalii nie wrócili.

— *Dnia 9.* —
(z Gazety Pruskiey Stanu).

Król Jmć lubo wyzdrowiał z ostatniego swojego zapadnienia na podagrę, cierpi wszelako zawsze, a jego lekarz *Castello*, równie jak cała familija Królewska, ze strapieniem postrzegają, iż Monarcha ten, nie dawno mało sypiając i z trudnością usnąć mogąc, od miesiąca często usypia i przez całe się nocy nie przebudza.

Kadyx d. 19 września.
(Journal de St. Petersbourg.)

Podług ostatnich listów, otrzymanych tu z Mexyku, zdaje się, iż spekulacye anglików względem kopalni tego kraju nie naypomyślnieyszy wzięły obrót dla przedsiębierców; z drugiey strony kupcy tego narodu zgromadzili w Mexyku ogromną ilość towarów; ponaymowali oni wielkie domy które przemienili w magazyny, lecz w krótce musieli je pozamykać, wciągnąwszy do swego upadku wiele znakomitych w kraju osób.

W jednym artykule *Dziennika obu światów*, który dziś wyszedł, P. *Cancelada* rozwodzi się nad tém z wielkiemi szczegółami. Zaczyna naprzód od wystawienia dobrodzieystw czynionych przez Anglików w ciągu r. 1811, 1812 i 1813, dobrodzieystw, które, podług doniesień wspierających to przypuszczenie, wynoszą 42,029,040 piastrów bitych. Wszyscy ci, powiada on, którzy nie byli w Ameryce i nie przypatrzyli się zbliska robotom w kopalniach, nie wątpili, iż Anglicy bieglejsi od hiszpanów w sztuce mechaniki, wydobędą dwa razy tyle złota i srebra, a ztąd, że nigdy nie opuszczą tego kraju, przynoszącego im corocznie po kilkadziesiąt milionów piastrów bitych. Chęć zysku dała powód do zawiązania się kompaniy górniczych w Londynie, gdzie się ubiegano o pierwszeństwo w należeniu do akcyy. Przedsiębiercy kopalni zwiedzili wszystkie w nowey Hiszpanii. Zastosowywali tam swe machiny, podeymując kopalnie z obawą raczey jak z roztropnością: krajowcy na tem znający się byli użyci; lecz fundusze na te przedsięwzięcia przeznaczone prędko się wyczerpały; straty stały się wielkie, bez nadziei nawet ich powetowania. Dziś nie więcey biją w Mexyku przez rok, jak 27 milionów piastrów, podobnie jak i wprzódy. Ostatecznym więc wypadkiem była strata 40 millionów piastrów i mnóstwo bankructw w Anglii.

W czerwcu zeszłym, pożyczki zaciągnione w Anglii na rachunek nowych rzeczypospolitych amerykańskich, wynoszą już:

dla Buenos-Ayres	4,320,000	piastr. bit.
— Chili	1,620,000	— — —
— Kolumbii	18,151,875	— — —
— Mexyku	9,360,000	— — —
— Peru	4,341,250	— — —
Ogółem	37,793,125	p. b.

Szwecya.

Sztokolm d. 10 października.
(Journal de St. Petersbourg.)

Przyczyna wielkich pożarów, które pustoszyły lasy w okolicach stolicy, jest już wiadomą. Małżonka kapitana *Reichenbacha*, właściciela majątku *Sagtorp*, zaleciła podczas niebytności męża, wypalić krzaki i zarośle, okrywające grunt przeznaczony do uprawy. Gdy to nieostróżnie wypełniano, ogień dostał się do lasów przyległych i tak się rozniecił, iż zagrażał nawet stolicy. Porucznik *Pettersens*, właściciel *Estavihu*, rozpoczął process o uzyskanie szkod poniesionych na kapitanie *Reichenbachu* i jego małżonce, którzy skazani zostali na zapłacenie mu 21,290 ryxdalerów, i na wrócenie skarbowi kosztów, na które był narażony, przez wysyłanie tam woyska i jego utrzymywanie, dla ugaszenia pożaru. Majątki Panów *Reichenbachów* w sekwestr zabrane zostały, aż do zupełnego opłacenia.

Turcya.

Smirna dnia 15 września.
(z Gazety Pruskiey Stanu.)

D. 8 b. m. widziano przyprowadzonego do *Negrepontu* oficera, który będąc adjutantem przy półkowniku *Fabvier*, wczasie oblężenia Aten poymanym został.

— Wyszły d. 22 lipca z *Marsylii* bryg. *Młoda Emilija*, przybył d. 4 sierpnia z żywnością, ammunicyą i 40 oficerami do półwyspu *Methany*.

— D. 16 sierpnia znaydowało się w porcie alexandryyskim 48 okrętów wojennych, należących do wielkiey z niewymówną czynnością przygotowującey się wyprawy. Obozujący pod Alexandryą arabowie, odbywają co rana z zadziwiającą dokładnością, obroty woyskowe.

Prussy.

Berlin dnia 30 października.
(z Monitora Warszawskiego.)

Dnia 21 października, professor *Boeckh* złożył w senacie akademickim rektorstwo professorowi *Lichtenstein*. Zwyczayna uroczystość przy zmianie rektora, dla trafunkowey przeszkody odbytą bydź nie mogła.

W upłynionym roku szkolnym, czterech professorów nadzwyczaynych posunięto na professorów stałych: prócz tego mianowano pięciu nowych professorów nadzwyczaynych; sześciu zaś doktorów objęło mieysce privat-docentów. Stopień doktora w teologii uzyskał jeden, a licencyatów dwóch, w prawie jeden, w medycynie 125, w filozofii 15 i jeden magister.

Immatrykulowanych było w ciągu tego roku 854, z których 209 na wydział teologiczny, 393 na prawny, 131 na lekarski, 121 na filozoficzny uczęszczało. Ogólna liczba uczęszczających do uniwersytetu uczniów w zimowém półroczu wynosiła 1,642, w letniém zaś 1,602, z których należało do wydziała teologicznego 466, do prawnego 602, do lekarskiego 346, do filozoficznego 188.

Uczniowie odznaczali się pilnością, godną pochwały i przyzwoitém sprawowaniem się. Jeden tylko był relegowanym, trzem zaś dano *consilium abeundi*.

Wszystkie zakłady królewskiego uniwersytetu, z łaski dostoynego założyciela swego, ciągle wzrastają, tak, iż ze wszystkiemi podobnemi w kraju i za granicą iśdź w porównanie mogą.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N 130.

Wilno dnia 29 Października v. s. 1826 Roku.

Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc

1 Urodzonemu Franciszkowi Perkowskiemu z dokładem Urzędu lub Rangi, niewłaściwie do sukcessyi po Paulinie Perkowskiey, z powodu tylko jednostayności nazwiska, przypytującemu się, Pozew w mieyscu exekucyi, po dwóch Dekretach niestannych, przed Sąd Ziemski Powiatu Wilenskiego na Kadencyą teraznieyszą S. Michalską i po niey następną; z powodstwa Urodzonych Antoniego Pawła, i Jana Piotra, dwoimiennych braci, Perkowskich obywateli Kraju Królestwa Polskiego; w Województwie Augustowskim w Powiecie Seynenskim zamieszkałych, przy odwołaniu się do dowodow w Opiece Dworzańskiey Powiatu Wileńskiego, na Sądzie Głównym Litewsko Wileńskim 2go Departamentu i w Ziemstwie Wilenskim składanych, rezolucyow w tey mierze nastałych, oraz Dekretow zapadłych, a mianowicie do żałob uprzednich, wynosi się w Prośbach następnych: o nakazanie warowania activnatem loci standi na wypadłe w dniu 10 maja, i 18 października roku teraznieyszego Komdemnaty, przyjęcia i utwierdzenia pokładających się ze strony żałujących dowodow, nakazanie obżałowanemu Franciszkowi Perkowskiemu, iżby albo cofnął i znikczemnił przysłaną do Opieki Dworzańskiey Wilenskiey pod dniem 25 września 1824 roku prośbę, lub jeśli się podoba uprojektowany zamiar w zagarnieniu obcey doli popierać, probował prawnemi dowodami własnego pochodzenia, i krewieństwa z oycem zmarłey Pauliny Perkowskiey o komportacyą wszelkich papierow, korresspondencyow i dalszych dowodow, fundusz pozostały wyswiecić zdolnych, tak na obżałowanym Franciszku Perkowskim, jako też na Administracyi nad pozostałemi funduszami po Paulinie Perkowskiey existującey. O reprodukcyą inwentacyi Urzędowey, o uchylenie wszelkich zarzutow strony przeciwney; a mocą dowodow, i pewności naybliższego żałch krewieństwa ze marłą Pauliną Perkowską, jako braciom stryjeczno-rodzonym przyznania wszystkiey po niey pozostałości, tak w ruchomym majątku, w sprzętach rozmaitych, jako też kamienicy pod N. 349 przy Żmudzkiey ulicy w Mieście Wilnie położoney, o dozwolenie tego wszystkiego zajęcia w dziedziczne władanie, i jako niekwestyonowaną własnością podług praw krajowych rządzenia. Na obżał. zaś Franciszku Perkowskim, za koszta prawne i winy niestanne, z wolnym poszukiwaniem z całego jego funduszu przez extenuacyą, rub. ass. 1,000 zasądzenia; za to zaś że nie będąc żadnym krewnym Pauliny Perkowskiey, z powodu tylko jednostayności nazwiska, poważył się żądać wydania dla siebie obcego funduszu, a tym samym zmitrężyć istotnym sukcesserom takowego zajęcia, winami z prawa wypadającemi ukarać lub odesławszy rzecz w tém względzie do porządku śledztwiennego, przez pośrednictwo Ziemskiey Policyi potrzebować do stawienia samey osoby; bliższości do dowodu i odwodu uznania, oraz oto, co przy sprawie proszonem będzie. S. M. Z.

Roku 1826 miesiąca października 25 dnia. Woźny niżey podpisany świadczę iż z tego pozwu kopią zgodną na herbowym czystym papierze pisaną, w sprawie WW. JJPanow Antoniego Pawła i Jana Piotra dwoimiennych braci rodzonych Perkowskich obywateli Kraju Polskiego. W. Franciszkowi Perkowskiemu, z dokładem Urzędu lub Rangi, w mieyscu exekucyi przed Sąd Ziemski Powiatu Wilenskiego na Kadencyą teraznieyszą S. Michalską i po niey następną, jako niemającemu w gubernii tuteyszey żadney osiadłości do drzwi Sądowych przybiłem, i dla publiczney wiadomości, sam ninieyszy Autentyk do Gazety Kuryera Litewskiego podałem. Dat jako wyżey. Julian Pogorzelski Woźny Ptu Wileńskiego

Roku 1826 mca oktobra 25 dnia. Przed Aktami Grodzkiemi Ptu Wileń. obecnie stanąwszy Woźny wyżey wyrażony relacyą tego pozwu urzędowie zeznał. Przyjąłem i że jest w Aktach świadczę Jan Pawłowicz Regent Grodu Wileńskiego.

Dozwala się takowy pozew w Kuryerze Litewskim drukować. Dnia 26 października 1826 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

---

2. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Generał Majorowi i Kawalerowi Nikołajowi, Floty Kapitanowi Leytenantowi Nikanorowi Andrzeja dzieciom, Arhamakowym, Półkownikowey Annie Grzegorzównie Płautiney, córkom ś. p. aktualnego Rędcy Stanu Siemiona Aszytkowa, wdowie Generał Majorowey Katarzynie Kisielewoy, też Annie, Natalii i Kleopatrze Aszytkowym w panieństwie zostającym w assystencyi właściwey; Gwardyi Kapitanowey Annie Akamowey żonie Jakowlewego, Natalii Grzegorzównie Budakownie i Rottm. Hlufire Iwanownie Matwiejowey, sukcessorom zeszłego Generał Leitnanta i Kawalera Piotra Bordakowego, Kapitanowey Dziaczenkowey, Turczanowskiey, Leontowiczowey, Popowskiey, i dalszym sukcessorom Iwana Mayborody, Stanisławowi Wysockiemu b. i Józefowi teraźnieyszemu Podsędkom Ziem Wiley., Leonowi Osztorpowi Miń. Guberskiemu Marszałkowi i Kawalerowi, Ludowice z Iwanowskich Iwanowskiey Szambellanowey, z Piszczałłow Goniprowskiey Kapitanowey Mohylew., Wincentemu Saplicy, Butkiewiczowey, Franciszkowi Gzowskiemu, Józefowi Borowskiemu, Józefowi Kleczkowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Generałowi woysk Ros., Maryannie z Wołodzków Komarowey matce, Antoninie z Komarow Łapiney córce, i Hipolitowi Wołodzce sukcessorom ś. p. Felixa Wołodzki; sukcessorow ś p. Felicyanny z Szczytow Swięcickiey: Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dynhsztet, Dmitrowi Matwiejowiczowi Norbuchinu i Czernowemu Tytularnym Sowiet. sukcessorom ś. p. Serwacego Bernowicza Prezydenta, Jerzemu Niepokoyczyckiemu b. Podkom. Bobr., Star. Chaimowi Ariowiczowi mieszkańcowi Witeb., Kazimierzowi Janowskiemu b. Ass. Borys., Janowi Orzechowskiemu woźnemu tegoż Pttu, Hirszowi Zelmanowiczowi Liwszycowi kupcowi Białynickiemu, Władysławowi Sędziemu Gran., Gasprowi i Robertowi Pruszanowskim, Józefowi Kapitanowi Ziem. Ihumen., Stanisławowi Sędzie-

mu Gran. i dalszym braciom Czarnowskim; Ignacemu i Józefowi Bułhakom sukcessorom zeszłych Marszałka i Majora Bułhakow, Michałowi Podkomor. i Gasprowi Prezyd. Ptu Bobruy. Kiełczewskim, Janowi Kapitanowi woysk Ross. i Józefatowi Guber. Sekretarzowi Snitkom; Sołtanowi dziedzicowi mtści Rodziejewa w powiecie Bielickim, Janowi i Antoniemu Żukowskim aktorom Malewicz w Powiecie Rohaczewskim; Abramowiczowi Ass Bobr., Melchiorowi Wańkowiczowi b. Prezyd., Józefowi Jozefatowiczowi Sędziemu, i sukcessorom ś. p. Kołokołowego, Urzędnikom Sądu Gł. Mińskiego 2go Departamentu, Alexandrowi Herwantowi Chor. Mozyrskiemu, Janowi Snitce Kaznaczejowi Miń. i Kawalerowi, Janowi Wiszniakowemu Kollegskiemu Sowiet. i Kawalerowi, Michałowi Mireyce, Lewinowi Koenigsbergowi Obywatelowi Wileń, Dawidowi Percowiczowi Klaczce też Obywatelowi Wileń, Benjaminowi Heszelowiczowi, Chai, Rywie i Elli sukcessorom Heszela Jankielewicza Jerdberga, tudzież ich opiekunom Izraelowi Leyzerowiczowi Ginzbergowi, i Aronowi Giecolowiczowi; Tadeuszowi Wołodzce, Hercowi i Libie Isserowiczom Issersonom, Józefowi Swięcickiemu Prezyd. Bor., Szmuyłowi Ariowiczowi Uciechowskiemu, Justynowi Jozefowiczowi, Żuromskiemu, Przygodzkiemu, Mosiewiczowi W., oraz dalszym różnego tytułu wierzycielom i pretensorom do funduszu ś. p. Józefa Harasimowicza uściełającym dopominki, nie mniey do massy kredalney dłużnikom pozew edyktalny, przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majętności Jozefowie w powiecie Borysow. leżącey, dla ostatecznego rozbioru w dniu 15 9bra idącego roku zebrać się mający, z instancyi Ur. Wincentego Jabłońskiego jako wierzyciela zeszłego Harasimowicza i stopień onego wyobrażającego, przy odwołaniu się do processow w różnych juryzdykcyach intentowanych, dekretów, kwitacyów, obligow, kwitów i dalszych dowodów, jakie do poszczególnych kategoryów z pretensorami, wierzycielami i debitorami złożonemi przed Sądem Exdywizor. zostaną; do dekretu Sądu Exdywizor. w pierwszym zjeździe zapadłego szczególnie oto: Sąd Główny Miński na mocy Senackiego Ogólnego Zebrania Ukazu, w r. 1825 julii 20 za N. 3,605 nastałego, uznając taxę i exdywizyą funduszow ś. p. Harasimowicza, z majątku leżącego i summ gotowych massującego się, między warunkami w dekrecie remissyynym skreślonemi, zastrzegł pryncypalnie, aby Sąd Exdywizor. zgromadził massę majątku konkursowego; obliczył Administratorow z ich rządów; wskazał natychże administratorach odkryć się magącą na ich zaległość przez akta właściwe; uwolnił od niesłusznych pretensyow kredalny fundusz, i na powiększenie onego wskazał na debitorach pozwanych lub przez Gazety zaawizowanych za dekretami i inskrypcyami summy z procentami, aby gdzie należy o zgromadzenie i złączenie w jedno funduszu posłał kommunikacyą, w rekognoskowaniu pretensyów zachował prawo, walor tranzaktów oznaczające, słowem, aby wszelkie zachodzące stosunki między massą kredalną a pretensorami rozstrzygnął. Na fundamencie jakowey remissy Sąd Exdywizor. w miesiącu maju zjechawszy, czynność pierwszemu zjazdowi właściwą ułatwił; kommortacyą na dzień 9 7bra do Kancellaryi Ziemskiey Mińskiey pod upadkiem pretensorstwa złożyć zalecił, i termin oney sześciotygodniowy, a powtórny zjazd na dzień 15 9bra idącego roku zakreślił; obżałnym niżey wyszczególnionym statuicyą utrzymujących się włościan i włościanek nakazał, i w tymże czasie ostatecznie rozstrzygnąć ogólne konkursowe dzieło zadeklarowawszy, przez Gazetę Moskiewską, Petersburską i Wileńską do stanności pod upadkiem rzeczy wszystkich interessowanych osób wezwał. Przed jakowy Sąd przychodząc żałcy po uzyskanie lokaty za swą należność dekretem oczywistym Ziemstwa Mińskiego zrealizowaną, gdy z pozostałych po zeyściu Harasimowicza tranzaktow nabiera informacyi, że większa część ogłaszających siebie za pretensorów do konkursowego majątku, mają proste karty, podług Ukazów 1797 xbra 18, 1812 febr. 16, 1821 xbra 5 i 1826 Naywyżey potwierdzonych, tudzież kon. 1775 r. i Ukazu Ogólnego Zebrania exdywizyą determinującego za żaden dowod u prawa przyymować się nie mogące, ile bez wzięcia nawet na one pieniędzy powydawane, niektórzy zaś, za zadeklarowaną pomoc w interessach pobrali pod cudzym imieniem obligi, a w rzeczy samey dla obligodawcy nie uczynili korzyści, owszem zaniedbali starania, zatém dopominać się żadney za onemi summy, ni też lokaty nie mają i słuszności. Obżałny Borowski utrzymuje do zwrotu należne obligi kondyktowe, mając tylko prawo za jednym skryptem już dekretem utwierdzonym, pozyskać satysfakcyą; bardziey zaś na tymże dekrecie upadkowi oddane. Obżałni Gzowski, Butkiewiczowa, Szambelanowa Iwanowska, w stopniu Felicyanny Swięcickiey jey sukcessorowie, i dalsze osoby, zawodne na swych dłużnikach przekazawszy Harasimowiczowi należności, pobrały obligi; zatém winne są podług własnego zgodzenia się intentowanych processow powrócić do pierwszego stopnia, a przyjęciem na powrót narzuconych przelewow, uwolnić kredalny fundusz od swych napasnych dopominków, wzięte zaś na konto tychże przelewow summy, z wypadającemi procentami wnieść do massy kredalney; obżałni byli nad majątkiem Harasimowicza opiekunowie, obowiązani są zdać ze swych zarządow rachunek, i co się z aktow do wynadgrodzenia bydź się przeświadczy, wnieść do teyże massy. Jako zaś obżałny Horwat Chor. Mozyr. za swóy majątek zdał w rekruty pod imieniem swego poddanego włościanina z majątku Harasimowicza na imie Karpa Iwanowego, a obżałni Jerzy Niepokoyczycki, za dekretami 1814 junii 2 rubli srebr. 124 kop. $11\frac{1}{2}$, Tadeusz Wołodzko Szamb 1814 febr. 19 rub. srebr 80, sukcessorowie Serwacego Bernowicza Prezyd. czyli wlewkodawcy, Herc i Liba Isserowiczowie Issersonowie Obywatele Wileńscy za dekretem 1816 r. junii 1 d. czer. zł. 734 zł. 9, Józef Swięcicki za dekretem przeszło 8,000 rub. sr., Szmuyło Ariowicz Uciechowski za dekretem 1818 januar. 8 rub. assyg. 2 591 kop. 10 i srebrem r. 20, Justyn Jozefowicz za dekretem do 200 rub. sreb., Józef i Delicya Jozefowiczowie za dwuma inskrypcyami i dekretem czer. zł. 894 zł. 6, Józef Wysocki za obligiem rub. sr. 80, sukcessorowie Iwana Mayborody w skutek Ukazu Ogólnego Zebrania Naywyżey utwierdzonego przeszło rubli ass. 21,000, Hirsz Zelmanowicz Lewszyc kupiec Białynicki czer zł. 300, tudzież dalsi dłużnicy ninieyszym edyktalnym pozwem zajęci, winni będąc za inskrypcyami i dekretami znaczne summy, onych do tychczas nieopłaci i i płacić nie życzą. Obżałni Komaro-

wa i Łappowie, tudzież Hipolit Wołodzko, z funduszu po swym bracie Felixie Wołodzce zaspokoić obżałnych Melchiora Wańkowicza Prezyd., sukcessorów Kołokołowego Sowiet. i Józefa Józefowicza Sztadskiego Sowiet. byłych Urzędników Min. Głów. Sądu 2go Depar. i ciż Urzędnicy obrócić się do tegoż funduszu są obowiązani; nadto obżałny Liwszyc będąc dłużnym czer. zł. 300 do massy, przyświadczyć niesłuszny dopominek Kommissyi prowiant. o summę 4,000 rubli srebr. za wexlem Barklay de Tollom wydanemi stosującą się w zupełności wyrobkiem puszczy pokwitowanemi, i do zwrótu podług assekuracyi należnemi jest obowiązany. Obżałni Pruszanowscy, Pokroszyńscy, Kiełczewscy, Bułhak Marszałek, Abramowicz, Żukowscy, Przygodzki, Snitkowie i Czarnowscy, za utrzymywanych i dotąd utrzymujących się włościan winni są wynadgrodzić opłacone podatki z penami, jakie z racyi ich wyyścia a utrzymywania przez obżałnych konkursowy obarczają majątek, i nadto zabonifikować ze straty z tego względu w majątku dopełnione, a włościanki za mąż za swych powydawanych poddanych z mężami i dziećmi, jak zadeterminował Ukaz, także do massy kredalney extradować i dla zdjęcia examinu na dzień 15 9bra idącego roku do majątku Jozefowa dostawić, za czas utrzymywania niewolnego prawami zaś wzbronionego włościan, za dni robocze i podatki za każdą duszę, co przez akta udowodnionym zostanie, zabonifikować. Obżałni Snitko Kaznaczey i Sowietnik Wisźniakow, nabywszy 12 dusz po Stawireju przy majątku Józefowie zapisane, gdy dotąd na swe imie skazek nie przenieśli, ani też opłacają podatkow, Remanent przetę od r. 1816 daty rewizyi do daty odłączenia na tychże duszach policzający się, na ich wespół z penami obrócić i od liczącego się remanentu majątek konkursowy uwolnić, a opłacone za też duszy podatki, na tychże nabywcach wskazać, gdy doradza słuszność i prawo, do tego gdy obżał. Mineyka wziąwszy od zeszłego Harasimowicza na dochodzenie puszczy Dubnickiey plenipotencyą, i pozyskawszy należną Harasimowiczowi schedę przy sobie zatrzymał, przez co stał się winnym za oną podług dekretowey taxy do wynadgrodzenia zarazem z wydatkiem processowym. Naostatek gdy Lewin Koenigsberg jako aktor i Dawid Percowicz Klaczka plenipotent obywatele Wilenscy za obligiem 1816 februar. i z terminem opłaty 1817 r. febr. 15 rub. sr. 300; pomimo wiedziony w Magistracie Wilens. i Sądzie Głównym Wremien. proceder, racyą zeyścia Harasimowicza zawieszony, nietylko zeszłemu Harasimowiczowi nie opłacili, lecz nadto ze star. Beniaminem Heszelowiczem, Chają, Riwą i Ellą sukcessorami Heszela Jankielowicza Jerdberga i ich opiekunami Izraelem Leyzerowiczem Ginzbergiem i Aronem Giecolewiczem zmównie idąc, zamitrężyliście napastnym processem w Magistracie Wilen. i we Wremien. Departamencie wiedzionym należność, a tak gdy ze wszystkiemi obżałmi Debitorami do massy, i pretensorami do oneyże, w jednym Exdyw. Sądzie zadeterminowaną jest rozprawa, żałcy przeto w stopniu własnym jako kredytor i w stopniu zeszłego Harasimowicza przychodząc, zakłada następne prośby dowodow ze strony żałgo złożyć się mających, tak we względzie urzetelnienia do konkursowey massy dopominku, jako też w obronie teyże massy posługujących utwierdzenia, a przez obżałnych na uszczerbek i umnieyszenie oney przedstawić się jako też urażeń przyniesić się mogących usunienia i w uwagę nieprzyjęcia, znikczemnienia pretensyow za tranzaktami i inskrypcyami nieformalnemi, tak podług prawa Statutu i Konstytucyów, jako też Ukazow przyymować się za dowod u Sądu niemogącemi i od onych funduszu konkursowego uwolnienia, wskazania na debitorach summ z procentami i expensami należnych, do massy kredalney dołączenia i na kredytorow przed wszystkim rozdzielenia, również wskazania na rzecz massy summ za utrzymywanie włoscian i straty w majątku z tego źrzódła, aktow udeterminowanych wyexpediowania, swiadkow i interrogatoryow od żałgo przyjęcia, taxy rzetelney podług złożyć się mających cen na ziemię lasy i wszelkie artykuły postanowienia, do juramentu kategorycznie podać się mającego dopuszczenia, zaskutecznienia oraz tego, o co przy poszczególnych kategoryach proszonym będzie, a przewodnictwem remissy na niestawających kredytorow i pretensorow ze swemi dopominkami amissyi zapisania, i we wszystkim dekretu remissyynego uzupełnienia.

Roku 1826 mca septembra. Woźny niżey podpisany zeznaję, iż tego autentycznego pozwu przed Sąd Taxatorsko-exdywizorski w majętności Józefowie odbywać się mający z powództwa W. Wincentego Jabłonskiego kopie zgodne. 1szą JW. Ignacemu Bułhakowi Marszał. Pttu Bobróys. i Kawal., 2gą Jerzemu Niepokoyczyckiemu b. Podkom., 3cią W. Władysławowi Pruszanowskiemu, 4tą W. Robertowi Pruszanowskiemu; 5tą W. Gasprowi Kiełczewskiemu na dniu 11, 6tą W. Stanisławowi Czarnowskiemu Sędziemu Gran. Ihumen., 7mą JW. Melchiorowi Wańkowiczowi b. Prez. Sądu Głgo Mingo 2go Depart. na dniu 13, 8mą Janowi Orzechowskiemu Woźnemu Borysow. na dniu 23, 9tą JW. Jenerał Majorowi i Kawalerowi Nikołajowi, floty Kapitanowi Leyt. Nikanorowi dzieciom Andrzeja, Arbamakowym Pułkownikowey Annie Grzegorzównie Pławtiney, córkom ś p. aktualnego Radcy Stanu Siemiona Aszytkowa, wdowie Gener. Majorowey Katarzynie Kisielowey, Annie Natalii i Kleopatrze Aszytkównom, gwardyi Kapitanowey Annie Akamowey żonie Jakowlowego; Natalii Grzegorzównie Bardokównie i Rotm. Hłafire Iwanównie Matwiejowey, sukcessorom Piotra Bardokowego Generał Leytn., Kapitanowey Diaczenkowey, Turczanowskiey, Leontowiczowey, Popowskiey i dalszym sukcessorom Iwana Woyborody, Piszczałłow, Goniprowskiey, Butkiewiczowey, Józefowi Borowskiemu, Józefowi Klaczkowskiemu, Iwanowi Alexandrowiczowi Nabakowemu Gener. W. Ross., Fiedorowi Andrzejowiczowi fon Dynksztet., Dmitrewu Matwiejowiczowi, Nolbuckinu, Czernowemu Tytul. Sowiet., Chaimowi Ariowiczowi mięszkańcowi Witebsk., Hirszowi Zelmanowiczowi Liwszycowi, Janowi i Antoniemu Żukowskim sukcessorom Sowiet. Kołokołowego; Michałowi Mineyce, Lewinowi Koenigsbergowi, Dawidowi Percowiczowi Klaczce, Beniaminowi Heszelowiczowi, Chai, Rywie, i Elli sukcessorom Heszela Jerdberga, tudzież ich opiekunom Izraelowi Leyzerowiczowi Ginzbergowi; Hercowi i Libie Isserowiczom Isersonom mieszkańcom Wilen., Szmuyłowi Ariowiczowi Uciechowskiemu, Żuromskiemu, Przygodzkiemu, Mosiewiczowi, Tadeuszowi Wołodzce na dniu 24 tegoż mca jako niemającym w tey guberni

osiadłości do drzwi Sądu Ziemskiego Minskiego przybiłem, pierwsze zaś ośm kopijow oczywisto w ręce w mieście Mińsku popodawałem.

Alexander Lodnicki Ziem. Ptu Min. Woźny.

Roku 1826 mca septembra 24 dnia. Na Urzędzie Jego Imperatorskiey Mosci Ziemskim Powiatu Minskiego stanąwszy osobiscie JP. Woźny wyżey wyrażony, takową rellacyą podanego pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Przyjąłem, i że jest w księgach swiadczę.

Leonard Bartoszewicz Ziem. Ptu Min. Reg.

Dozwala się drukować Wilno 25 października 1826 roku Cenzor S. Zukowski.

---

2. Oświadczenie niżey podpisanego Jana Walentynowicza b. Sędziego Granicznego ptu Telszewskiego w okoliczności takiey: nie mając oświadczający w prawnem stadle z Johanną z domu Giełwanowskich potomstwa, zwrócił był usilność, ku obdarzeniu następstwem na mienie jakiego mu Opatrzność przez pracę dozwoliła, braterskiego syna JPana Jerzego Marcinowicza Walentynowicza. Takowę usilność zaczął od edukacyi własnym nakładem, w szkołach powiatowych, późniey przez rok w Uniwersytecie Wileńskim, poczem awansował na aplikacią w śledztwiennym i kryminalnym porządku do prawa, w którey postąpił młodzian tyle, iż sprawował czynny obowiązek vice Regenta w Sądzie Głównym Wileńskim Igo Departamentu; między pełnieniem jakiego obowiązku, nayprzywiązańsza żona oświadczającego, wyżey pomianowana Johanna Walentynowiczowa, wspólniczka wszelkiego zbiorowego majątku, podziałem dobrą nadzieją, w następney mężowskim, zapisała JPanu Jerzemu Walentynowiczowi vice Regentowi testamentem 1go marca 1824 roku sprawionym, po jey śmierci, do akt Grodzkich i Ziemskich powiatu Telsz. wniesionym, połowę folwarku Jutkaye, w tymże powiecie leżącego, za upływem dożywocia samego oświadczającego, i za opłatą nad weyściem we władarstwo, rodzinie testatorki 1250 rubli srebr. i 30 rubli assygn. w co wchodzi legacia, dla Xięży Bernardynów telszewskich, oraz dobroczynna ofiara. Przez taki zapis, stanąwszy na szczeblu przyszłego obywatelstwa, w mieyscu starania, o odpowiednie tey prorogatywie prowadzenia się, zruynował JPan Jerzy Walentynowicz w sobie dobre obyczaje, a oddał się złym do tyla, że nad dostatnią służbową gażę, i ciągłe od stryja, czyniącego to oświadczenie, wsparcia za prośbami, wszystko, co miał koło siebie, zmarnotrawił, bezczynności oddał się, tak dalece, iż zmusił Departament, do wydalenia ze służby kancelaryiney. Dopioro będąc tułaczem, w niewiadomych stronach, musi się utrzymywać (ile domysł radzi) zasięganiem kredytów, na konto następującego po stryju, i stryjence spadku. Wczem aby się nikt niezawodził, i wrażeń zmnażających takowy spadek nieprzyymował za prawdziwe, ninieyszém publicznem oświadczeniem daję wiedzieć, że na majątek móy własny, zbiorowy, sukcessorem JP. Jerzego Walentynowicza synowca, jako zawodzącego nadzieje moje, mieć nie chcę, i nie naznaczę, a do posiadania połowy folwarku Jutkayć, bez ruchomości przez żonę moją zapisaney, ocenioney 3000 talr. holendr. albo 4000 rubli srebr. wedle warunku samego testamentowego zapisu, weyść po zgonie moim niezdoła, aż za opłatą wyżey poszczególnioney ilości 1,250 rubli srebr. i 30 rubli assygn., oraz poszliny skarbowey, na upewnienie którey, Ukazem Rządu Gubernialnego Wileń. pod dniem 6 maja 1825 roku włożone, i do wiadomości Senackiey weszłe, jest zaprzeczenie, po uspokojeniu których ciężarów, będzie miał ktokolwiek z następców oświadczającego, ważny, i pierwszy, przed innemi kredyty, do tey połowy Jutkayć, stosunek o powrót za pismami JPana Jerzego Walentynowicza, dawanych rożnoczasowie, przez oświadczającego stryja, pieniędzy, i artykułów, które zmassowane, z poprzedzającemi wartość połowy majątku Jutkayć dla JPana vice Regenta Walentynowicza zapisaną przeydą. Wdowód czego takowe oświadczenie, własnoręcznie podpisuję. Dat roku 1826 mca 8bra 29 dnia.

Jan Walentynowicz Sędzia b. Gran. ptu Telszewskiego.

Roku 1826 miesiąca oktobra 13 dnia na Sądach Jego Imperatorskiey Mości Ziemskich powiatu Telszewskiego, stawając obecnie JPan Romuald Mostowicz Adwokat w obecności samego czyniącego to świadczenie W. Jana Walentynowicza Sędziego, takowe oświadczenie do akt podał. Prezydent Ziem. Telsz. Jan Jankowski.

Aloizy Gadon Sędz. Ziem. Telszewski.

Antoni Sakowicz Ziemski Telsz. Sędzia.

Jest w Aktach świadczę Ziemski ptu Telsz. Regent Ignacy Dowkąt.

Dozwolono drukować. Wilno 25 października 1826 roku. Cenzor Symon Zukowski.

---

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, w dobrach JWW. Siellawów w Lepelskim powiecie, Witebskiey Gubernii położonych czynność sobie poruczoną exekwujący, w dniu 9 septembra teraźnieyszego roku, jako w terminie na zjazd ostateczny przeznaczonym, do majętności Pyszna zgromadzony po obwołaniu Sądów swych i ułatwieniu kwestyi wstępnych, wizyą gruntów odbył, i po oprzysiężeniu przez aktorów massy wierności komportacyi, produktu debitorów przesłuchał, z powodu zaś niegotowości mappy, zjazd ostateczny do dnia 29 grudnia teraźnieyszego 1826 roku odłożył, o czém interessowane do tego konkursu strony zawiadamiając; ażeby na przeznaczony termin, mający swe dopominki, ze wszelkiemi rzecz usprawiedliwiającemi dowodami do tegoż Sądu jawiły się, wzywa; i że na niejawiących się Amissyą rozciągnie ostrzega.

Franciszek Kuścinski Exdywizor.

Michał Wasilewski Exdywizor.

Stanisław Kublicki Exdywizor.

Zgodno z Protokułem Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego, świadczę tegoż Sądu Exdywizorskiego i Głównego Cyw. Departamentu Witebskiego, Rejent Wincenty Petryszcza.

---

5 W przeszłą sobotę t. j. dnia 16 t. m. października obłąkał się szpic piesek kosmaty szerści lisawey w połowie ostrzyżony, na wielkiey ulicy czyli Zamkowey; osoba, do którey-by się on przypląłtał, będzie łaskawa da o nim wiedzieć do kamienicy Pani Bartoszewiczowey na Skopuwce, a od właściciela tego pieska przyzwoitą wdzięczność lub nagrodę odbierze.

---

3 Zawiadamia się, że są do zbycia drążki parokonne z fartuchami, ktoby one życzył kupić, raczy się zgłosić do domu W. Kruszewskiego na Zamkowey ulicy pod N. 145, gdzie u utrzymującego Cukiernią o cenie dowiedzieć się można.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 130.

Wilno dnia 29 października v. s. Roku. 1826.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, отъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣта симъ объявляется: что въ ономъ продается заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Маіорши Александры Уракиной, Подполковницы Анны Вейсовой и Прапорщика Лазаря Медерь, состоящее Витебской Губерніи Суражскаго повѣта въ деревняхъ: Законовѣ 43, Кротовѣ 83, Медвѣдевѣ 80, Сидорахъ 44, Климовѣ 27, Натишкѣ 23, Юрзовкѣ 21, Ситинѣ 18, Скеперахъ 20, Коверзахъ изъ 121 — 85, Ковалевой 32, Будницѣ 38, Ярмаковой 37, Подлянахъ 28, Ковалихѣ 6, и Ситинскихъ Нивахъ 65, и того 650, мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всѣю принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной строеніемъ; для чего и назначены сроки торгамъ сего года въ декабрѣ мѣсяцѣ: первый 9, второй 14, и третій 16 числъ, желающія купить имѣніе сіе, могутъ являтся въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видить въ ономъ продаваемому имѣнію опись и условія.

Экспедиторъ Осмоловскій.

3 Rada Opiekuńcza S. Petersburska CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszem ogłasza, iż w niey przedaje się oddany w ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek Majorowey Alexandry Urakiney, Podpułkownikowey Anny Weysowey i Praporszczyka Łazarza Medera, położony w Witebskiey gubernii w Sarażskim powiecie we wsiach: Zakonowie 43, Krotowie 83, Miedwiediewie 80, Sidorach 44, Klimowie 27, Natiszce 23, Jurzowce 21, Sitinie 18, Skeperach 20, Kowerzach od 121 — 85, Kowalewey 32, Budnicy 38, Jarmakowey 37, Podlanach 28, Kowalichach 6 i Sitinskich-Niwach 65, w ogóle 650 dusz płci męzkiey, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonemi po rewizyi, ze wszelką do nich należącą ziemią, i ze wszelkiém na niey zabudowaniem; do czego i naznaczono terminy do targow teraznieyszego roku w decembrze: 1szy 9, 2gi 14, a 3ci 16; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekuńczey w naznaczonych terminach w czasie posiedzeń, i widzieć w niey przedającego się majątku inwentarz i warunki.

Sekretarz Osmołowski.

---

2 Отъ Минскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія объявляется, что по распоряженію его будутъ производится въ Минской Казенной Палатѣ торги сего 1826 года въ декабрѣ мѣсяцѣ первый 13, вторый 14, третій 15, и переторжка 16 числъ, на отдачу въ подрядъ поставки чрезъ весь 1827 годъ начиная съ 1 генваря того года, для подвѣдомственныхъ сему Приказу двухъ больницъ въ Губернскомъ городѣ Минскѣ состоящихъ: одной по отдѣленію для Военныхъ нижнихъ чиновъ въ Городскихъ казармахъ, и другой по отдѣленію для разнаго званія неимущихъ людей по Захарьевской улицѣ; всѣхъ матеріаловъ и припасовъ, какія только въ расходъ въ сихъ больницахъ употребляются — что въ сихъ больницахъ примѣрно содержится больныхъ: по отдѣленію Военному при больницѣ въ казармахъ, нижнихъ чиновъ отъ 110, до 150, а по отдѣленію Гражданскому при больницѣ по Захарьевской улицѣ, разнаго званія людей отъ 24, до 34, человѣкъ, — что на больницы сіи до нынѣ полагалось въ годъ матеріаловъ и припасовъ примѣрно: на первую: до 39,755 рублей, а на вторую до 5,207, рублей ассигнаціями — что отдача обѣихъ больницъ произвѣдена будетъ въ однѣ руки, но съ раздѣленіемъ поставокъ, или порознь каждой, кякъ подрядчики удобнѣе для себя принять пожелаютъ, — что залога требуется на пятую часть цѣны примѣрно: на больницу по отдѣленію Военному въ казармахъ на 7,951 руб. и на больницу по отдѣленію Гражданскому по Захарьевской улицѣ на 1,042 руб. — что деньги за поставку выдаваны будутъ отъ самаго Приказа Общественнаго Призрѣнія безъ ималѣйшаго затрудненія — что всякія въ правильной здачѣ матеріаловъ и припасовъ затрудненіи, отвратятся — и что въ случаѣ желанія торговщиковъ, можетъ быть отпущена задаточная сумма достаточно подъ особный залогъ. По чему и благоволятъ желающіе на вышеозначенныя сроки являтся въ Минскую Казенную Палату, въ которой при торгахъ и переторжкѣ, и особо того во всякое время въ Канцеляріи самого Приказа Общественнаго Призрѣнія, объявляемы будутъ кондиціи и подробныя изчислительныя о матеріалахъ и припасахъ вѣдомости. Октября 21 дня 1826 года.

Непремѣнный Членъ Приказа и Кавалеръ С. Костровицкій.

За Секретаря И. Юзвикѣвичъ.

2 Od Mińskiey Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, iż podług jey rozporządzenia będą się odbywać w Mińskiey Skarbowey Izbie targi teraz. 1826 roku w miesiącu decembrze: 1szy 13, 2gi 14, 3ci 15 i przetarg 16, na dostarczenie przez podrad na cały 1827 rok, zaczynając od 1go januaryi tegoż roku, dla zostających pod wiedzą tey Magistratury dwóch łazaretow w guberniálném mieście Mińsku położonych: jednego dla woyskowych niższych rang w mieskich koszarach, a drugiego dla różnych ubogich ludzi na Zacharzewskiey ulicy: wszelkich materyałow i zapasow, jakie tylko do tych łazaretow są potrzebne;— że w tych łazaretach stosunkowo utrzymuje się chorych: w łazarecie woyskowym w koszarach dla niższych rang, od 110 do 150, a w łazarecie na Zacharzewskiey ulicy, różnego stanu ludzi od 24 do 34 osob— że na te oba łazarety dotąd naznaczano na rok na materyały i zapasy stosunkowo: na pierwszy: do 39,755 rubli, a na drugi do 5,207 rubli assygnacyami— że oba łazarety oddane będą w jedną rękę, lecz z rozdzieleniem dostawy, albo po szczególe do każdego, jak podradczykom będzie dogodniey— że ewikcya wymaga się na piątą część ceny stosunkowo: na łazaret woyskowy w koszarach na 7,931 rubli, a na łazaret na ulicy Zacharzewskiey na 1,042 rubli,— że pieniądze na dostawę wydane będą do Magistratury Powszechney Opieki bez naymnieyszey mitręgi,— że wszelkie przy zdawaniu materyałow i zapasow utrudnienia oddalają się — i że w zdarzeniu żądania targujących się, może być wypłacona dostateczna zadatkowa summa pod osobną ewikcyą. Zatem życzący zechcą przybyć na wyżey oznaczone terminy do Izby Skarbowey Mińskiey, w którey przy targach i przetargu, i oprócz tego w każdym czasie w Kancellaryi Magistratury Powszechney Opieki, objawiane będą warunki i szczegółowe o materyałach i zapasach wiadomości. Dnia 21 oktobra 1826 roku.

Ciągły Członek Magistratury i Kawaler S. Kostrowicki.

Za Sekretarza J. Juzwikiewicz.

Maskarada.

2 Podaje się do Publiczney wiadomości, iż jak dawniey, tak i nadal reduty i maskarady dawane będą w domu WW. Müllerów na niemieckiey ulicy. Towarzystwo Dobroczynności zawarłszy układ z właścicielem o dóm, zamierza pierwszą Maskaradę dać dnia 7 następnego miesiąca listopada w niedzielę, i ma nadzieję, iż *Prześwietna Publiczność* licznem zgromadzeniem zabawy te zaszczycać raczy, przez co się przyczyni do zwiększenia funduszu ubogich pod opieką Towarzystwa zostających.

Prenumerata.

Ogłasza się Prenumerata na dzieło poetyckie Pana K. R. w rossyyskim języku napisane, pod tytułem: Dumy Historyczne, z dodatkiem przypisów historycznych przez P. M. Strojewa. Przekład Polski. Prenumerować można: w Wilnie, w księgarni Józefa Zawadzkiego, w Redakcyi Kuryera Litewskiego, i w księgarniach: Moritza i Zołkowskiego, i w drukarni XX. Missyonarzów, tudzież u osobnych kollektorów.

Druk Polskiego przekładu rozpoczęty w drukarni XX: Missyonarzów, po trzech miesiącach od datty ogłoszenia, ukończonym będzie. Do wielu dum, dodadzą się nóty do spiewania, z towarzyszeniem Forté-Piano: Edycya ozdobna i na pięknym papierze. Cena prenumeraty złotych polskich pięć. Po wydrukowaniu, dla kosztowności wydania, cena ta podwyższoną bydź musi.

Dozwala się drukować dnia 25 października 1826 roku Leon Borowski Cenzor.

---

3 Dekret Kompromisarski w sprawie JWW. Jeleńskich sukcessorów Józefa Jeleńskiego Jenerał Majora woysk Pol. na dniu 10 nowembra następnego mca w mieście Wilnie w domu Przemienieckich ogłoszony będzie. O czém niżey podpisany Kompromissarz interessowane strony uwiadamia. 1826 októbra 20 dnia.

Prezydent Jan Rossochacki.

---

3 Excerpt oświadczenia z Protokólu Potocznego Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu, w dacie niżey wyrażoney zapisanego a tegoż roku miesiąca oktobra 9 dnia pod pieczęcią urzędową jest wydan.

Roku 1826 miesiąca septembra 27 dnia. Na Sądzie Jego Imperatorskiey Mości Głównym Mińskim 2go Departamentu stawając osobiście WW. JPanie dwóimienne Leonora Marianna z Bandinellich primo voto Miładowska ad praesens Woyciechowska, i Aniela Małgorzata primo voto Dawidowska ad praesens Łapkowska siostry między sobą rodzone, podały do zapisania oświadczenie w następném brzmieniu: my dwóimienne Leonora Marianna primo voto Miładowska ad praesens Woyciechowska i Aniela Małgorzata primo voto Dawidowska ad praesens Łapkowska z domu Bandinellich siostry między sobą rodzone za wiedzą mężow naszych działające, podajemy do powszechney wiadomości; że lubo chociaż do dochodzenia sukcessyi po zmarłym w Wiedniu bracie naszym stryjeczno-rodzonym Graffie Franciszku Bandinellim, od pierwszey z nas w roku 1824 JPan Ignacy Oszczewski Kruhlik, od drugiey zaś syn móy Antoni Dawidowski i zięć Wincenty Ujelski byli upełnomocnieni, gdy jednak ja Woyciechowska doznawszy po moim Plenipotencie sprzecznego z położoną w nim ufnością działania, przez oświadczenie roku 1824 w Ziemstwie Słuckiém zapisane i w gazetach Kuryera Lit. opublikowane, z zaskarżeniem jego czynności cofnęłam służącą mu plenipotencyą, podobnież ja Łapkowska niedostrzegłszy naymnieyszey ze strony uplenipotentowanych, ode mnie syna i zięcia troskliwości w promocyi sukcessyynego interessu, postanowiłam cofnąć, i cofam plenipotencyą ode mnie im wydaną: obie zaś my siostry i konsukcessorki obrałyśmy wspólnie jednego plenipotenta W. Leona Jaczynica Brygad. Kawaleryi półku 1 Gwardyi pol. z nadaniem mu pełney władzy przez osobny na to w dniu 21 septembra 1826 roku w Sądzie Głów. Miń. 2go Departamentu przyznany plenipotencyyny dokument. Aby więc nikt tak w kraju tuteyszym, jako też w Cesarstwie Austryackiém i w Xięstwie Toskańskiém we Florencyi, gdzie się znayduje spadkowy po zmarłym Graffie Bandinellim majątek ze wspomnionymi uprzednimi plenipotentami naszymi jako już nie mającymi mocy w Imieniu naszém działania, w żadne układy, umowy, i opisy niewchodził; aby oraz ciż sami plenipotenci w naymnieysze stosunki sukcessyynego naszego interessu nie wdawali się ostrzegamy, gdyż jedynie czynność teraźnieyszego naszego plenipotenta W. Leona Jaczynica za ważną przez nas przyjęta będzie. Jakowe Oświadczenie umieścić mamy, tak w gazetach Kuryera Lit., jako też zagranicznych Cesarstwa Austryackiego, dla zawiadomienia o tém tamecznych władz i całey powszechności, tym czasem nim wspomniony nasz plenipotent W. Jaczynic porządkiem właściwym formalne i jak można nayrychley uczyni odezwy do Cesarsko-Królewskiego Trybunału w Wiedniu i do Głównego Rządu we Florencyi z przesłaniem dowodów, że my naybliższemi po zeszłym Graffie Franciszku Bandinellim jesteśmy sukcessorkami i w tém własnoręcznie podpisujemy się. Podpisano w protokóle; jako nieumiejętna pisma trzema krzyżykami podpisala się z Bandinellich Leonora Marianna primo Miładowska ad praesens Woyciechowska xxx z Bandinellich Aniela Małgorzata primo voto Dawidowska ad praesens Łapkowska.

Sekretarz Atanazy Reutt.

Czytałem Expedytor Rewieński.

Dozwala się drukować takowe oswiadczenie w Kuryerze Litewskim. Dnia 19 października 1826 roku Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

3. Niżey podpisany mam za obowiązek zawiadomić grających w Loteryą Warszawską z mojey kolekcyi, że za te bilety które za cztéry lub pięć klass odebrane są przeze mnie pieniadze z góry i na onych znaydują się z podpisem moim kwity, w regestrze numerow 5otey Loteryi Warszawskiey adnotowałem, i przez list otworzysty Pana Fryderyka von Auer w stopniu moim utrzymującego dopiero Loteryą Warszawską zobowiązałem, aby niewymagając powtórney opłaty za okazaniem biletu na trzecią klassę stosownie do adnotat jemu wręczonych bilety na czwartą i piątą klassę wydał i nikomu innemu niesprzedawał, jakowe uwiadomienie do gazety podając własnoręcznie podpisuję. Jacób Lichtenstein.

Obserwacye metoèrologiczne.	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r y.	Odmiana w powiet.
	d. 28 godz. 7 zrana.	27 cal. 2,0 lin.	+ 4,5 stopni.	Zachodni.	Deszcz
	d. 29 — — —	27 — 2,8 —	+ 1,5 — —	Zachodni.	Pochmurno